



*De theoloog en schrijver Andries Knevel was als radio- en televisiepresentator werkzaam bij de Evangelische Omroep*

## Drievoudige loyaliteit

Deze zomer was ik druk bezig met het organiseren van een reis naar Israël. Met een bevriend echtpaar bespraken we deze winter de wens om naar Israël te gaan, en ja, hoe gaat dat, het gerucht verspreidde zich en binnen de kortste keren was de groep van vier uitgegroeid naar ruim twintig.

Wordt het een Disney-reis? vroeg een kennis die niet mee-ging. Ik begreep wat hij bedoelde. Een reis langs de bekende plekken, linksom of rechtsom, en daarna weer naar huis. Het werd een reis rechtsom. Eerst naar het Zuiden en vandaar via de Jordaanvallei naar het Noorden.

Maar over het Disney-gehalte maakte ik me geen zorgen. Er viel me namelijk iets anders op.

“Jullie gaan toch ook wel naar de Palestijnse gebieden om met Palestijnen te praten?”

En: “Je laat toch geen eenzijdig beeld van Israël als successtory zien?”. Nog een: “Sinds de TV-serie “Het Beloofde land” hoef ik niet meer. Heb je gezien hoe de soldaten de Palestijnen bij de grensovergangen behandelen?”

Vragen die ik tot voor kort niet kreeg, werden me nu met een kritische ondertoon gesteld. Er is iets veranderd in de houding van veel christenen (en niet-christenen) ten opzichte van Israël.

Eigenlijk kan je het niet meer maken om als je naar Israël gaat, niet ook naar de bezette/betwiste gebieden te gaan.

Christenen in Nederland hebben een driedubbele loyaliteit. Naar de Messiasbelijdende Joden, naar de Palestijnse christenen en naar het Joodse volk en zie dat maar eens in een drievoudig evenwicht te houden.

Ter geruststelling. Het werd een mooie reis. Een reis langs de bekende plekken, een reis waarin het wonder van de geboorte van de staat Israël benoemd werd.

Maar natuurlijk, we reisden ook achter de muur (het hek) om Palestijnen, christenen en niet-christenen, te ontmoeten. Niet omdat het moest, maar vanwege die drievoudige loyaliteit. «

*Andries Knevel*